

Hvelvet

hg B 11

Til "Studentersangsamlingen i Jøteheim."

hmm G
782.3

G 848 L

4 Sange

for Mandstemme

- 1) Krigssang. (Wergeland.)
- 2) Bedriksborg (C. Richard.)
- 3) Studerets. (C. Richard.)
- 4) Den sildige Rose. (A. Munch.)

af

Edward Grieg.

Bergens off. bibliotek

1863

Rask.

Norsk Krigssang
(Wagland.)

Edvard Grieg

Sønner af Sjældet, af Sjøen den blåa, Sønner af Sjøen den dunkle! O kjære mit Norge, du

Kjæmpe skjold graa! Vaagn op og lad Øerne funkke! *pp* Vaagn op, thi de komme, de komme fra Fæt, *f*

troinde vel eller flere. Men bag dem er Sjøer med bærende Kyst og Normend her fra dem ere.

2.

3.

Skal Norge opføre at være det fri!
 Hvort Blik mod en Fiende brande!
 Hver Ryg mod et Fjæ var der troinde te
 Hvort Dødsstøn skal Aescan gjensende.
 Os Sedrene metted i Ansigtets Fred,
 Og alle vi died en Kvinde.
 Kring hende, kring Gabben paa Othi da Fred!
 Og fjærnt fra hano Stæ hver Fiende.

Fra Fjeldene ned, og fra Sjøen den blåa!
 Og ind ifra Sjøen den dunkle!
~~Hver Ryg mod et Fjæ~~
 O kjære mit Norge, du Kjæmpe skjold graa!
 Vaagn op og lad Øerne funkke!
 Opvaagner Normand! Som Starmen fra Fjeld,
 Med Skjærter paa fatte Goleder,
 Med Hjærter for Norriges Heder og Held,
 Og Lod i hvort Slag ifra Eder!

Noget langsomt.

Fredriksborg
(Chr. Richard)

p Skønne, sjunkne Fredriksborg, At vor Gled, nu vor Sorg, Kunde Danmarks Tæser sluttes,

Skulde atter frem de dukke, Skønne, sjunkne Fredriksborg! Skønne, sjunkne Se-driks-borg!

2.

Kongen han er klovild nu,
Stattels Konge, klovild du,
Du, som gav vor Fædne Faarne,
Som gav Hus for Folkets Kaarne,
Stattels Konge, klovild du!

3.

Danmarks Stolthed lagt i Grus,
Danmarks bedste, gamle Hus;
Gud lad ingen Löverflamme
Lokkes egen Arne bræmme,
Lægge Danmark selv i Grus!

Med Liv.

Andeliv.
(Chr. Richard.)

Det er herligt er et Aftenlag med Vindets Blus og Sængens Toner! Men herligt naar en

dyppig Dag Et flittigt Sædlerwerk det kroner og den Og den var aldrig ret Student som ei som ei til Grandoker =

fryd har kjend som Vernepligtig tjent og ei har tjent
ei som Vernepligtig tjent, ei tjent

Spydgudindens Legi - ner!

pp
Men, kaged Du i Sprogets Ur
for Ordets egne Melm at vinde,
og var den magtige Natur
din huse Kongens Elskende,
og var paa Fortid Sagn du slog,
og grandked du i Byens Bog:
De mange Veie mødes dog
for samme Landets Tempeltinde.

Ja der, i tusind Søilers Krands
stærk Althet med de hvide Flammer,
som fik af Julestjernen Glans
og Præst blandt Alverdens Flammer
og Ved fra Kandestubstræets Green
og Slægters Kraft paa Offersteen,
Der vil vi tænke Hver og Een
En Gnist til Lampen i vort Kammer.

Det er en Lyd, i pedet Sigul
De gamle Guder end at dyrke,
og hør af Athenes Sægl
Den gode Kunst, at se i Mørke,
og spærse ret af Hjertens Lyd,
og jargt svar af Fortids Røst,
og lade Stommen i vort Bæst
Vor stille Dommergjerning styrke.

Den sildige Rose.

(A. March.)

~~Stille~~ for langsomt.

1. Du yndige Rose, hvi blomster du nu? Tænker du det endnu er Sommer? Naar
 3. Aft. dufter dig liden, du adner med Duft de blødsomme bløde Naar
 5. Men ved du de og du Rose saa spad, at Høstkulden dræber i Lunden? Og

Føler du da ei at med Mørke og Gyn Hør - ten du veldige kommer? Soli 2. og 4. Just ved vel det er ei den
 Lunden alt aander i køllige Luft og alle Fugle dunden for la - de. doster maa og dralle i just
 sa - ger dig fæl til min Elskede med Hør hen - de er Sommeren bunden. 6. Akt, etc er hun Sommer, da

er hun jo sig og tusind Blomster hen - de hylde - Men alle - fen i Lunden, den sier Kun mig i gjen af al Sommerens
 Endnu langsomt.

Kvæger. Alle. Thi lad mig kun sidde naa ensomme kvist og duf - te og drømme om Sommer, Til
 (Stake
 Vind)
 Hylde.

Blud efter blod sig af - falder hilsedst og Dø - den med Høstkulden kom - mer.